

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/65/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720203406
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3720203406.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne K. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. F. XXX, XXX XX X., proti žalovanému Mesto X. so sídlom V. XXX, XXX XX X., IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. ANTON ŠKOLEK & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Treskoňova 816/1, 014 01 Bytča, IČO: 47 253 223, o uloženie povinnosti, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 13. mája 2021, č. 6C/57/2020-77 takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Mal za nesporné, že žalovaný - Mesto X. je vlastníkom bytu č. X na ulici X. F. XXX/XX v X., v ktorom býva žalobkyňa na základe zmluvy o nájme bytu uzatvorenej na dobu určitú, do 31.12.2022. Žalobkyňa svoj nárok na uzatvorenie zmluvy na kúpu predmetného bytu odvodzovala od Uznesenia MsZ č. 59/2012, ktorým žalovaný - Mesto X. schválilo odpredaj bytov ich nájomcom, okrem iných aj, v bytovom dome, v ktorom sa nachádza byt, ktorý užíva žalobkyňa na základe nájomnej zmluvy a uložilo oddeleniu bytovej politiky, dopravy, cestovného ruchu a služieb úlohu zosúladiť dobu nájmu predmetných nájomných zmlúv s podmienkami ich predaja v zmysle § 16 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov a ktorú povinnosť si žalovaný nespĺnil, napriek tomu, že žalobkyňa má so žalovaným uzatvorenú zmluvu o nájme bytu. Žiadala o odkúpenie bytu za podmienok stanovených Všeobecne záväzným nariadením č. 3/2009 Mesta X. platným od 12.09.2009 za regulovanú cenu. V tomto smere súd prvej inštancie uviedol, že ustanovenie § 9a ods.8 zákona č. 138/1991 Zb. o majetku obcí presne stanovuje podmienky, za ktorých môže obec previesť vlastníctvo majetku obce neaplikujúc ustanovenie § 9a ods. 1 až 7 zákona o majetku obcí, a to v prípade ak ide o prevod bytu alebo pozemku podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Z ustanovenia § 29 ods. 8 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov účinného v čase podania žiadosti žalobkyne o odkúpenie mestského bytu (dňa 21.02.2019) vyplýva, že žalovaný by mal povinnosť uzatvoriť zmluvu o prevode vlastníctva bytu so žalobkyňou do dvoch rokov odo dňa žiadosti o prevod vlastníctva bytu, a to za regulovanú cenu iba v prípade, ak by žalobkyňa podľa § 32e ods. 3 cit. zákona, požiadala o prevod vlastníctva bytu do 31. decembra 2016. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobkyňa predmetnú žiadosť o odkúpenie bytu v lehote do 31.12.2016 nepodala. Žalobkyňa preukázateľne požiadala o odkúpenie predmetného bytu až listom zo dňa 21.02.2019 a následne listom zo dňa 15.06.2020. Žalovaný ešte v roku 2014 (listom zo dňa 14.02.2014) žalobkyňu z vlastnej iniciatívy (keďže sa neinformovala ohľadom kúpy) vyzval, aby takto učinila do 15.03.2014, a to s poukazom na jej záujem

o splátkový kalendár na odkúpenie mestského bytu prejavovaný na stretnutí na oddelení Mestského úradu v X. v dňoch 15.-16.10.2013. Zo záznamu pracovníčky žalovaného na predmetnej výzve je zrejmé, že žalobkyňa nemala finančné prostriedky na odkúpenie bytu a následne nepožiadala o odkúpenie bytu. Súd prvej inštancie konštatoval, že žalobkyňa neunesla v tomto konaní dôkazné bremeno, keď nepreukázala, že by v zákonom stanovenej lehote požiadala o odkúpenie bytu. Mal za to, že na veci nič nemení ani fakt, že žalovaný uznesením MsZ č. 592012 schválil odpredaj bytov a že v čase podania žiadosti žalobkyňou bolo platné VZN žalovaného č. 3/2009, ktoré umožňovalo kúpu bytu za regulovanú cenu. Ustanovenie § 32e zákona č. 1821993 Z.z. má totiž kogentný charakter a nie je možné ho obísť rozhodnutím žalovaného. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý mal v spore plný úspech a ktorému vznikol nárok na náhradu trov konania, trovy konania nepriznal, nakoľko si tieto neuplatnil.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Napadnutý rozsudok považuje za nepreskúmateľný a arbitrárny s tým, že trpí takými procesnými vadami, ktoré opodstatňujú podanie opravného prostriedku. Súdu prvej inštancie vytýkala, že nevypočul v konaní svedka D.. K. E., referentku bytovej politiky, ktorá žalobkyňu zaviedla tým, že jej tvrdila, že si môže odkúpiť predmetný byt stále za tých istých podmienok aj po r. 2017. Zároveň odmietol vykonať výsluch poslankyne MsZ X. D. A., ktorá bola svedkom skutočnosti, že uvedená referentka žalobkyňu uviedla do omylu. Súdu prvej inštancie ďalej vytýkala, že v odôvodnení napadnutého rozsudku žiadnym spôsobom nevyargumentoval prečo odmietol vykonať žalobkyňou navrhnuté dôkazy. S poukazom na uvedené mala za to, že súd nesprávnym procesným postupom jej znemožnil uskutočniť právo procesného útoku v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Mala za to, že pod princíp právnej istoty možno subsumovať právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré odôvodnenie v napadnutom rozsudku absentuje.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Uviedol, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav na základe vykonaných dôkazov a dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne posúdil. Uviedol, že p. D.. K. E. počas celej doby trvania svojho pracovného pomeru na Mestskom úrade v X. a počas komunikácie so žalobkyňou vystupovala korektne a snažila sa situáciu riešiť proaktívne, či už vysvetľovaním postupu, alebo vypisovaním žiadostí za žalobkyňu. P. D.. E. nemá vedomosť ani vplyv na to, aký program bude mať Mestské zastupiteľstvo, alebo aké návrhy schvália alebo neschvália poslanci, rovnako, a to nemá povinnosť informovať vopred žalobkyňu o účinnosti prechodných a záverečných ustanovení zákona o bytoch č. XXX/XXXX Z.z. Žalobkyňa býva v mestskom nájomnom byte č. X na adrese X. F. XXX, X. od 1.8.2013. Nájomná zmluva jej bola opakovane predlžovaná ato naposledy v januári 2021, kedy s ňou bola uzatvorená nájomná zmluva na dobu určitú jeden rok od 1.2.2021 do 31.12.2022. Podmienky opakovaného uzatvárania nájomnej zmluvy (predlžovanie nájmu) upravuje VZN č. 4/2017 o prideľovaní nájomných bytov vo vlastníctve mesta X. v znení dodatku č. 1/2019 v žnem VZN č. 4/2019, ktoré jej p. D. E. niekoľkokrát vysvetľovala. Dokonca počas trvania jej nájomného vzťahu v čase, keď začali finančné ťažkosti, p. D.. E. pomáhala žalobkyňi žiadať o dávku v hmotnej núdzi. Žalobkyňa účelovo útočí na pracovníčku a vytvára animozity nepravdivými tvrdeniami. Dňa 13.01.2020 bola žalobkyňa predvolaná k zasadnutiu Komisie bytovej politiky pri Mestskom zastupiteľstve X., kde žalobkyňa sama uvádza, že donedávna nemala peniaze na kúpu bytu, zmeškala zákonný termín kedy si mala o kúpu bytu požiadať tak aby sa posudzoval podľa zákona a o bytoch a zároveň je v zápisnici zachytená aj reakcia p. D.. E. na nepravdivé tvrdenia žalobkyne. Žalobkyňa v odvolaní nepreukázala súvislosť medzi nevykonaním dôkazu vypočutia pracovníčky D.. E. K. a rozhodnutím súdu. Neuviedla žiadny relevantný nesúlad medzi skutkovým tvrdením, dôkazom, nevykonaným dôkazom a posúdením týchto skutočností súdom, ktorý by preukazoval opak.

4. Krajský súd ako odvolací súd, preskúmal vec v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje na vecne správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, s ktorým sa stotožňuje.

5. Odvolací súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce námietky, ktoré boli v odvolaní žalobkyňou vznesené a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie.

Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, vyhodnotil dôkazy v konaní vykonaný každý jednotlivito a všetky vo vzájomnej súvislosti. Odôvodnil z akých dôvodov a ktoré tvrdenia strán mal za preukázané a ktoré nie. Uviedol svoje skutkové zistenia, ktoré z dokazovania vyplynuli a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré i správne vyložil. Rozhodnutie súdu prvej inštancie zodpovedá požiadavkám ust. § 220 CSP. Námiety žalobkyne uvedené v podanom odvolaní preto nemohli privediť zmenu napadnutého rozsudku. Ani v odvolacom konaní neboli preukázané, ani tvrdené také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Z tohto dôvodu si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Na doplnenie správnosti odvolací súd uvádza:

6. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, ktorý je viazaný nielen rozsahom, ale aj uplatnenými odvolacími dôvodmi žalobkyne (§ 380 ods. 1 CSP) bolo posúdiť správnosť procesného postupu súdu prvej inštancie, teda či sa súd prvej inštancie dopustil vady konania namietanej odvolateľkou, ako i či sa súd prvej inštancie dopustil odvolateľkou namietaných skutkových väd rozhodnutia tým, že by nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

7. Žalobkyňa podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP vytýkala súdu prvej inštancie, že nevykonal ňou navrhnuté dôkazy výsluchom svedkýň D.. K. E. a D. A..

8. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 350/08 neakceptovanie dôkazného návrhu možno čo do vecného obsahu odôvodnenia založiť len tromi dôvodmi: prvým je argument, podľa ktorého tvrdená skutočnosť nemá relevantnú súvislosť s predmetom konania, ďalším je argument, podľa ktorého navrhnutý dôkaz nepotvrdí ani nevyvráti tvrdenú skutočnosť, čiže nedisponuje vypovedacou potenciou a na ostatok tretím je nadbytočnosť dôkazu vo vzťahu k tvrdeniu, ktoré už bolo s praktickou istotou buď overené alebo vyvrátené (obdobne uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 56/2020 z 21.10.2020).

9. Z obsahu spisu vyplýva, že súd prvej inštancie v danej veci na pojednávaní, ktoré na prejedanie veci nariadil na deň 13. mája 2021 vykonal dokazovanie všetkými listinami, ktoré mu strany sporu predložili do termínu pojednávania, vykonal výsluch žalobkyne, vypočul právneho zástupcu žalovaného a potom, čo strany sporu nemali návrhy na doplnenie dokazovania, vyhlásil dokazovanie za skončené. Pokiaľ teda žalobkyňa namietala, že súd prvej inštancie nevykonal dokazovanie výsluchmi svedkýň, ktoré navrhla v konaní vypočuť, z obsahu spisu táto skutočnosť nevyplýva. Ak je oprávnením súdu rozhodnúť, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná a ak je jeho povinnosťou v dôvodoch svojho rozhodnutia ozrejmiť prečo niektoré z navrhnutých dôkazov nevykonal, nezodpovedá realite odvolací dôvod o nevykonaní navrhnutých dôkazov, nakoľko žalobkyňa návrhy na doplnenie dokazovania nemala. Závery, ktoré mal súd prvej inštancie za relevantné z tých dôkazov, ktoré boli vykonané, nevykazujú znaky deformovania informácií, ktoré z nich vyplynuli.

10. Odvolací súd dáva do pozornosti, že stabilná rozhodovacia činnosť Ústavného súdu SR rešpektuje názor, podľa ktorého nemožno právo na súdnu ochranu stotožňovať s procesným úspechom, z čoho vyplýva, že všeobecný súd nemusí rozhodovať v súlade so skutkovým a právnym názorom účastníkov konania, vrátane ich dôvodov a námietok (napr. sp. zn. I. ÚS 204/2010, II. ÚS 3/97).

11. V konečnom dôsledku k odlišnému, v prospech žalobkyne vyznievajúcemu rozhodnutiu nie sú spôsobilé ani jej námietky vzťahujúce sa k ňou uplatňovanému odvolaciemu dôvodu uvedenému v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (porušenie práva na spravodlivý proces).

12. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle uvedeného odvolacieho dôvodu treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci v porušení zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní. Právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov, či ňou požadovaného právneho posúdenia nároku, nie je takisto jeho súčasťou (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a ďalšie). Najvyšší súd ako najvyššia súdna autorita tiež dospel k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením - nesprávnym vyriešením niektorej právnej otázky súdom (viď R 54/2012 a 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5

Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014, tiež judikát R 24/2017). Do práva na spravodlivý proces teda nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, hodnotením dôkazov (sp. zn. IV. ÚS 22/04) a ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami, stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ním predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov (sp. zn. I. ÚS 50/04). Preskúmaním rozhodujúcich skutočností ani táto námietka nie je spôsobilou k naplneniu odvolacieho dôvodu, ku ktorému sa vzťahuje (§ 365 ods. 1 písm. b/ CSP).

13. Možno tak konštatovať, že nepriaznivý výsledok sporu na ťarchu žalobkyne teda nie je dôsledkom väd procesu, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia, či väd samotného rozhodnutia, ale toho, že žalobkyňa zjavne osudu svojho nároku nevenovala potrebnú pozornosť. Odvolací súd dáva do pozornosti žalobkyne v súvislosti s jej nedostatočnou aktivitou o odkúpenie bytu v zákonom stanovenej lehote zásadu, ktorá platila už v rímskom práve, podľa ktorej „vigilantibus iura scripta sunt“, t.j. „práva patria len bdelym“(pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu a výkon svojich práv a ktorí svoje procesné oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou, pretože je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu tieto strácať, čo platí aj o využívaní zákonných procesných oprávnení.

14. Súd prvej inštancie teda správne posúdil všetky relevantné otázky a vydal vecne správne a vo výsledku aj spravodlivé rozhodnutie vo veci založené na správnych skutkových a právnych záveroch, s ktorými sa odvolací súd plne identifikuje.

15. Odvolacie námietky žalobkyne tak neboli spôsobilé privodiť v prospech nej priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

16. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní plne úspešný priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. V zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP o výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

18. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).